

har været paa Veje til at lade sig bestemme af dette Bygningshensyn. Det er muligt, at det ikke vil vise sig praktisk at installere Landsretten i Viborg Raadhus, men jeg tillader mig at mene, at det ikke er aldeles ugørligt. Som den højtærede Minister rigtigt har sagt, er der en stor Vestibule og en Festsal. De andre Lokaler ere forholdsvist smaa — man kan kalde dem Hummeré, om man vil, det er en Smagssag — men der er ikke det allerringeste i Vejen for at slaa Festsalen sammen med de nuværende Overretslokaler og maaske deraf lave to Sale, saaledes som de ere nødvendige for Landsretten, der jo skal bruge een til den civile Ret og een til Strafferetsplejens Udøvelse. Men det skal jeg gerne lade staa hen. Der er slet ingen Bygning i Aarhus, saa i den Henseende ere de to Byer ligestillede.

Det ærede Medlem for Hornslet (K. Kristiansen), der talte ved anden Behandling, havde vistnok ogsaa Indtrykket af, at hans Henvisning til disse Befolkningsmængdetal som han regnede med, ikke var saa overbevisende, som ønskeligt kunde være. Jeg skal minde om, hvad han sagde. Jeg skal ikke spille megen Tid dermed — jeg haaber overhovedet ikke, at den Tid, jeg anvender derpaa, skal være spildt — men med den højtærede Formands Tilalelse skal jeg oplæse et Par Linier. Det ærede Medlem sagde: „Men der er tillige en anden Grund, der taler for at lægge Landsretten i Aarhus fremfor i Viborg, og denne Grund har efter min Mening endnu større Betydning end Beliggenheden.“ Altsaa, det ærede Medlem er allerede klar paa, at Beliggenheden ikke er saa slaående et Argument. Nej, Beliggenhedsspørgsmaalet kan slet ikke bruges i den Forbindelse, de Herrer ville gøre gældende, thi Viborg er det centrale Sted for Jylland. Men der var ogsaa noget andet, og dette andet var, at man oppe i Viborg, i „denne gamle Hedeby“, har „stænget sig saa meget uden for Tidens Rørelser“, at dens ledende Mænd i Aaret 1902 ikke en Gang tør overlade en af dens offentlige Pladser til Afholdelse af en Grundlovsfest, hvor en af den ny Tids Ministre skulde tale, hvorimod Aarhus, det var en ganske anderledes By, der baade havde man Prinseslot og kunde sende to socialdemokratiske Repræsentanter ind i Tinget. Det var en By med Kræfter i, ikke sandt? i Modsætning til den tarvelige lille Hedeby. Jeg skal villig erkende, at hvad Prinseslot og socialdemokratisk Re-

præsentation angaar, kan Viborg ikke maale sig med Aarhus. Det er sandt. Aarhus er Viborg langt overlegen i saa Henseende. Men jeg forstaaer ikke saa ganske, hvad det kommer Sagen ved. Der er maaske nok en Slags Forbindelse mellem Prinseslottet og de to socialdemokratiske Folketingsmænd for Aarhus. I alt Fald ved jeg — det have vi alle sammen lagt Mærke til — at den socialdemokratiske Hovedbestyrelse har beskæftiget sig med denne Forbindelse. Men hvad denne Forbindelse mellem Prinseslottet og Socialdemokraterne kommer Spørgsmaalet om Overrettens Sæde ved, begriber ikke jeg, og at det i nogen Henseende skulde indvirke paa vor Afgørelse her, vil jeg dog se, før jeg tror det. Naar det ærede Medlem henviser til Tilfældet med Grundlovsfesten i Viborg, ja, saa ligger det langt under, hvad man burde nævne som Motiv ved en Sags Afgørelse her i Tinget. Det ærede Medlem kan jo dog ikke for Alvor tro, at vi her i denne Sal vilde træffe vore Afgørelser under Hensyn til, om et Byraad her eller der handler mere eller mindre kejtet eller ubehændigt. Det vilde jo dog være noget af det mærkværdigste, noget af det simpleste, der kunde tænkes, om en Rigsdag, en lovgivende Forsamling, lod sig bestemme af den Slags Ting, det kan det ærede Medlem dog ikke tro. Og det var det ærede Medlems vigtigste Grund. Naar det er Tilfældet, ja, saa behøve vi ikke at opholde os længe ved de mindre vigtige.

Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), hvis Uegennyttighed jeg, som sagt, paaskønner, var ikke inde paa disse Grunde. Jeg paaskønner, siger jeg, det ærede Medlems Uegennyttighed. Det ærede Medlem tager ikke Standpunkt til Sagerne af personlige Grunde eller af Hensyn til, hvad der kan have lokal Interesse for ham eller hans nærmeste. Det gør han ikke i denne Sag, og selvfølgelig heller ikke i andre. Jeg paaskønner det, netop fordi det ærede Medlem staaer som Repræsentant for Viborgs Søsterstad, om jeg saa maa sige, Stiftsstaden Ribe. Jeg paaskønner det saa meget mere, som det ærede Medlem jo har haft og sikkert vil faa Lejlighed til at paakalde Tingets Interesse for Ribe. Jeg beundrer saa meget mere — maa jeg faa Lov til at sætte „beundre“ overalt, hvor jeg har sagt „paaskønne“ — det ærede Medlems uegennyttige Interesse for denne Sag, som den Kreds, han repræsenterer, netop for sit Vedkommende er interesseret i, at Landsrettens Sæde bliver i Viborg og ikke i Aarhus. Det er overlegent